

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XCII. Lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehenderunt. Joann.
c. 1 .v. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

§. 6. *Antiquitas.*

636. MIDÆ, REGIS PHRYGIÆ, À BACCHŌ
Vana petiſſo.

DE Midâ, Rege Phrygiæ, memorant Poëtæ: adeo eum felicem fuiſſe, ut à Baccho (quem lauto fortè hospitiſſo exceperat) optio ei ſit data, quidvis petendi, & ſecurè impetrandi. Petijt idcirco Midas, ut quidquid contingeret, mox in aurum verteretur. Annuit Bacchus; verùm, cum ſtolidus ſentiret Rex, & cibos, & potum in aurum converti, facti pœnitens, ne fame periret, Baccho iterum ſupplex factus rogavit, ut conſeſſum nimis aureum donum auferret, & gratioſo hoc malo ſe denuò liberaret. Impetravit iterum, quod voluit; at in pœnam ſtultæ electionis, aſininæ poſtmodum aures eidem ab Apolline ſunt appenſæ. *Ovid. 11. Metam.*

Aures hæ aſininæ neminem magis, quam primos quondam parentes noſtros decebant, veros Midæ imitatores. Erant hi in dignitate verè Regiâ conſtituti; dictum enim illis fuerat: *Replete terram, & ſubijcite eam: Dominamini piſcibus maris, & volatilibus Cæli, & uniſverſis animantibus, quæ moventur ſuper terram.* Gen. c. 1. v. 28. & 29. Verùm hac non contenti dignitate, petierunt ulterius, non quidem, ut in aurum omnia verterentur, ſed ut omnia ſcirent: *Eritis ſicut Dij, ſcientes bonum, & malum.* c. 3. v. 5.

Hanc omnigenam ſcientiam ſummis exambientes votis, manum ad fructum extenderunt, eumque vix ori applicantes, mox damno ſuo ſenſerunt, ſeire ſe omne malum. Optâſſent certè, ut obtenta hæc irreparabilis mali, ac damni ſui ſcientia denuò à ſe auferretur, tantoque malo, per Malum illato ipſi liberarentur; verùm, qui aures nimium longas impoſtori prius præbuerunt, in pœnam ſtultæ electionis, meritò omnî felicitate, cum poſteris, privati ſunt. Tam vano petito, tamque peccaminoso mali ſcientiæ deſiderio, nunquam ſtulteſcere voluit MARIA, hoc ipſo prudentiſſima; quia mali omnîs ignara: nil ſeire deſiderans, quam DEUM, ſummum bonum. Hinc, quemadmodum racemiſer ille, ebriorum DEUS, hospitiſſo à Midâ exceptus, omnia ejus in aurum vertit; ſic Unigenitus DEI Filius, *vitis vera*, hospitiſſo poſtmodum à MARIA, novem Menſibus, in utero exceptus, omnia ejus longè felicius in aurum convertit, ut non Nativitas modò, ſed & ipſa MARIÆ Conceptio, tota aurea fuerit, ac fulgida, nunquam aliquâ peccati ſcoriâ contaminata.

§. 7. *Anagramma.*

COLO TE PVRA à Labe, DIVA, 637.
aMATA REGINA!

Colimus Te puram: En Diva, amata Regina!

Verſio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XCII.

§. 1. *Scriptura.*

638. DeIpara VIRGO, à tenebrIS
LabIS origInALIS non
ComPrehenſa.

Joann. c. 1. v. 5. *Lux in tenebris lucet, & tenebra eam non comprehenderunt.*

NUnquid cognoscantur in tenebris mirabilia tua? dixerat aliquando Vates Regius. nec immeritò; quid enim aliud per tenebras illas intelligere Propheta poterat, quam denſiſſimam peccati originalis caliginem, totum humanum genus (unicam

cam MARIAM si excipias) miserrimè involventem? præsertim cum hoc ipsum fati indicâsse videatur Isaias, dicendo: *Aspiciemus in terram, & ecce! tenebræ tribulationis, & lux obtenebrata est in caligine ejus.* quod alibi clariùs explicat, his verbis: *Ecce tenebræ operient terram, & caligo populos: super Te autem orietur DOMINUS, & gloria ejus in te videbitur.* Porro hoc de MARIAM specialiter intelligendum esse, ex illis Divi Bernardi verbis clarè convincitur: *Cujus (nempe MARIE) omnia tam excellenter irradiata noscuntur, ut nihil in eâ, non dico tenebrosum, sed nè obscurum saltem, vel minùs tenebrosum aliquid liceat suspicari.* Hinc quamvis de reliquis omnibus, ipsis etiam Sanctissimis hominibus, verificetur illud Pauli: *Eratis aliquando tenebræ; nunc autem lux in Domino;* tamen in ipsis jam tenebris, sola lucebat MARIAM; quia sine labe concepta. Videre mihi hinc videor pictorem aliquem, varias in telâ hominum figuras, veluti nocte quâdam obscurâ obambulantes, efformantem, quarum aliæ latent in opaco, aliæ præ atro vix conspiciuntur, aliæ ad crepusculum veluti emergunt non nihil: addit postea ille radios quosdam Solares, è nube condensâ effulgurantes, ijsque unum aliquem hominem, mirum quantum illustrem, ac clarum, spectabilem facit. Simili enim ratione formavit DEUS, in tenebris culpæ originalis, in mundum, ceu chartam, telâmve Geographicam, multas omninò figuras, & tantas quidem, quot erant, & sunt homines; adeò nimirum *dilexerunt homines magis tenebras, quam lucem.* fuerant autem nonnullæ, & profectò potior earum pars, atro, & opaco penitus obvolutæ, illæ nimirum, quæ conceptæ, natæque sunt in peccato, quales, heu miseri! sumus nos omnes: aliæ in tenebris partim, partim in crepusculo versabantur, veluti Hieremias ille, & Verbi vox Joannes: concepti quidem in tenebris, nati tamen in luce. Sed MARIAM, fu-

erit licet in telâ istâ peccati tenebris obductâ (quia tanquam Adami postera, debitum etiam obscuritatis contraxerat) fuit tamen ab immenso illo, incircumscripto, æterno, nullique alteri puræ creaturæ accesso, eamque ab omnî etiam minimâ opacitate, ac caligine præservante lumine adeò perfectè irradiata, illustrata, ac serenata, ut unica & sola, in totâ istâ hâc telâ eniteat, & quasi lux in tenebris luceat, à densis peccati tenebris neutiquam comprehensa. Quod si luceat lucem MARIE in tenebris lucentem attentius examinare: videbimus in illâ non unam tantum, sed multiplicem lucem. fuit nimirum in eâ lumen cognitionis tam naturalium, quam moralium: quod deserviebat ad perfectissimam Scripturarum, ac Theologicarum veritatum intelligentiam. fuit in eâ lumen prophetiæ; unde & iussit nuptialibus Canæ ministris: quæ imperaturus eis foret Filius, illicò perficerent, præscia, ad primas Matris preces, primum ab ipso miraculum patrandum. Fuit in eâ lumen Divinarum revelationum, & Angelicarum apparitionum, quibus fuit visitata assiduè. Ille præsertim Gabrielis Archangeli, vultu lucidissimo, ad MARIAM properantis, eamque de modo humanandi Verbi, & imminentis Maternitatis, castè edocentis accessus, nonnè lux fuit, è Cœlis delapsâ, illibatæ Virgini super omnes omninò homines illuminandæ? ita sanè; sic enim id accepit Regius Propheta, qui prænoscentis Angelicæ illius Salutationis mysteria, eaque toti proclamaturus mundo, non alio quam claræ lucis, ac diei usus est symbolo, dicens: *Dies diei eructat verbum, & nox nocti indicat scientiam.* id est: Dies, Archangelus, luce supernâ inductus MARIE, Diei, noctis nesciæ, eructavit verbum, cum dixit: *Ecce concipies & paries Filium;* tunc enim obviæ sibi sunt factæ, & in mutuos ivère complexus, lux cum luce, cum die dies: lux puritatis Marianæ, cum

Psal. 18.
v. 31.

c. 5. v. 30.

c. 6. v. 2.

Serm. in illud. Signum magnum.

Ephes. 5. v. 8.

Jo. 3. v. 19.

l. 87.
13.

cum luce puritatis Angelicæ: dies emissus à Sole, cum die ab Aurorâ emicante: contrariè è diametro, illi matris Evæ, cum serpente infernali, fuliginoso dialogo, quo tristis nox nocti atram indicabat scientiam, & in mutuos cespitarunt occurfus, Angelus tenebrarum, cum matre culparum: non tractantes alia, quàm negotia umbrarum: de contemptu mandatorum: de esu vetitorum: de capitali in DEUM rebellionem, cum inani illâ promissione: *Eritis sicut Dij, scientes bonum & malum.* Hinc ad tenebrum istud colloquium, luce se gratiæ, cum totâ suâ posteritate, Eva spoliavit: dum ex adverso MARIA, lux in primis jamjam tenebris lucens, ab originali non comprehensa, jam cum Angelo colloquens, Sancto iterum, ac Divino lumine fuit de novo illustrata. Væ proinde omnibus illis, qui MARIAM etiamnum tenebris protoparentum involvere conantur! *Væ qui dicitis malum bonum, & bonum malum, ponentes tenebras lucem, & lucem tenebras!* Noverint enim tales, MARIAM inter densissimas etiam, & plûs quàm Cimmerias, orbis universi tenebras, luculentius emicasse, convertantur ergò aliquando à tenebris ad lucem, à sinistra illâ opinione, ad devotam Virginis immaculatè conceptæ professionem. Tu verò gloriosissimum Lucis integerrimæ receptaculum! impetra & nobis radium Divini splendoris, quo è tenebris iniquitatum nostrarum educti, perducamur ad admirabile lumen, visionis Beatificæ.

§. 2. *Authoritas.*

639. theodoretVs, pVræ Conceptionis aMator.

Inter tot animas omnium hominum, qui salvantur, ut electa columba est illa sola, quæ CHRISTUM genuit, Virgo Mater, puella MARIA, quæ puritate profectò Cherubim, & Seraphim antecellit. Lib. 3. in Cant. ubi etiam paul-

lò ante eam vocat *Santissimam, & immaculatam DEI Genitricem, MARIAM.*

§. 3. *Ratio.*

ConCesso aCtV, ConCeDen- 640.
Da & aCtVI ne-
CessarIa.

A Liquo concessio, ea omnia intelliguntur concessa, sine quibus eo commodè uti non possumus. *L. Verbo victus. ff. de verborum significat. L. Legatis. de aliment. Legat. cum suis concor.* Sed Beatæ Virgini erat concessum, ut aliquandò eveheretur in munus, & dignitatem Genitricis DEI in terris. Ergo & intelligendum est, omnia illa ei ab æterno concessa esse, sine quibus tantæ munus Maternitatis subire non posset. Atqui præservatio, & exemptio à peccato originali, vel maximè necessaria esse videtur, ut munus Maternitatis Divinæ commodè creatura aliqua subire valeat; nam contraxisse semel peccatum originale, multas incongruentias, & inconvenientias, (quas alibi probavimus) repugnantes huic Maternitati affert. Ergo per hoc, quod Beatissimæ Virgini concessa ab æterno fuerit Maternitas DEI, etiam illi concedenda erit, ab æterno impertita, & concessa exemptio, ac præservatio à peccato originali.

§. 4. *Historia.*

Obsessi Vera responsio, De 641.
primo Conceptionis
Instanti.

Habitabat, in Ducatu Ferrariensi, homo quidam ex plebe, rudis, litterarumque omnium penitus imperitus. Hic, Divini Numinis permisso, ab hospite infernali obsessus, ac crudeliter quandoque discruciat, ad magnam omnes permovit commiserationem; hinc ejus

ejus loci Sacerdotes, misero Divina virtute auxilium laturo, solitos applicare exorcismos statuerunt: quod ut inaudijt Serenissimus Ferrariæ Dux, ipsemet adjurationi huic præsens voluit assistere; cumque erga immaculatam Deiparæ Conceptionem singulariter esset devotus, inter complures alias quaestiones, quibus dæmonem in dicto obsessò, in nomine Sacratissimæ Triados, à Sacerdotibus adjuratum, ipsemet interrogabat, etiam quid de Conceptione Virginis Beatissimæ sentiendum? studiosè indagavit. Hic orcinus hospes, iteratis adjurationibus, volens, nolens adactus, mediante illius idiotæ, sive prorsus illitterati hominis linguâ, tam eloquenter, latino sermone, in laudes Deiparæ respondit, ut alter Tullius, obstupescens omnibus, videretur. hæc autem Panegyris erat series: *Omnino tenendum esse, Beatissimam Numinis Genitricem fuisse à DEO, omnî instanti, gratiosissimè præservatam, quod etiam dictio- nis argumentum, compluribus rati- onibus, iisdemque efficacissimis, ac ijs potissimum, quas Scotus olim in Universitate Parisiensi adduxerat, confirmavit. Verè grande miracu- lum! quòd ipsi etiam Mariani nomi- nis hostes infensissimi, immundi- ssimi Spiritus, non possint, nec audeant, immaculatum Ejusdem Virginis vituperare Conceptum.*

*Bernardin. de Busli. Serm. 7.
de Concept. part. 2.*

§. 5. Symbolum.

Vna semper accensa, Virgo 642.
Deipara.

Candela, extinctis reliquis, hæc una refulget:
Altior accensa ex omnibus ista manet.
Sic quamvis fuerit reliquos extincta per omnes
Gratia prima; tamen lucida Virgo manet.
*Lux in tenebris lucet, & tenebra eam non com-
prehenderunt. Jo. c. 1. v. 5.*

§. 6. Antiquitas.

GregarII MILITIs, De Leone 643.
VICTORIA.

DE milite quodam gregario, natione germano (cui Wickhero nomen) refertur in *Chronicis Hierosolymitanis*, l. 7. c. 24. & l. 8. c. 70. complura illum, non communis fortitudinis, specimina commilitonibus suis dedisse; cum enim Godefridus Dux Bullionius, plurimis militum copijs instructus, Jerosolymas petijisset, tempore HENRICI IV. Imperatoris, atque inter alios dictus quoque Wickherus illuc pervenisset, frequentissimum hoc illi fuit, inimicos, unico valoroso icu, per medium discissos prosternere: prout etiam cathaphraetum quendam Turcam, à quo provocatus ad singulare certamen fuerat,

S s fimi-

simili ictu, Antiochiæ super pontem, in duas desuper partes divisit. Id præsertim de valoroso hoc milite notandum: quod cum equum quondam suum, gramina depascentem, à longè observâset, immanè leone è vicino monte decurrente (qui plurimos jam non homines tantum, sed & equos dilacerârat) atque pleno cursu equum versùs appropinquante, ipse Wickherus de baiulo hoc suo magis, quàm de propriâ vitâ sollicitus, mox scuto apprehenso, gladioque districto, jubatâ illi belluæ obviâ processerit: quæ milite conspecto, mox equi immemor, tota in hominem exacerbata, scutum ejus apprehendit. Verùm valorosa Wickheri dextera, primo statim ictu, caput cerebrumque Bestiæ adedò confregit, ut ad pedes ipsius exanimis quantocyùs illa corruerit, sicque magno totius exercitùs applausu ipse victor evaserit: salutem non sibi tantum, ac equo suo, sed & alijs à ferâ hac ulterius infestandis concilians.

Miranda certè gregarij hujus militis fortitudo! sed magis omninò miranda Virgineæ DEI Genitricis bellicositas: quæ unico purissimæ suæ Conceptionis ictu, non unum tan-

tum leonem, objecto Divinæ protectionis scuto, ac gladio destinatæ maternitatis prostravit, sed & super *aspidem*, & *basiliscum* inambulans, conculcavit *Leonem*, & *Draconem*, peccatum originale, mortale, ac veniale, verbo, omnes inferni vires, unico illo ictu dejecit. Nec mirum! si enim tantam Wickherus de suo equo curam habuit, ut ipse pro conservandâ ejusdem vitâ, propriam periculo vitam exponere non dubitârit; quanta cura non fuerit DEO, de suâ dilectissimâ Matre, in vitâ gratiæ omnî momento conservandâ? Vitam certè, quam nondùm hauserat, & mortem, quam necdùm oppetierat, pro tali Matris conservatione, tanquàm scutum inexpugnabile, præservativè exhibere voluit, ut de tartareo Leone Matri suæ dilectissimæ victoriam conciliaret.

§. 7. Anagramma.

Virgo InfeCta ? nVLLo 644
MoDo.

Virgo! an deturpata es à maculâ? minime.

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XCIII.

§. I. Scriptura.

645. Chara GenITRIX, non
ConDeMnata.

Joann. c. 8. v. 10, & 11. *Mulier! ubi sunt, qui te accusabant? nemo te condemnavit? quæ dixit: Nemo Domine. Dixit autem ei JESUS: Nec ego te condemnabo.*

QUæ verba, in præsentî, ex Evangelio recitata, benignissimus Salvator noster, ad

adulteram illam, ac peccatricem mulierem proferre dignatus est, eadem ipsâ hodie ad mulierem non peccatricem, sed peccati omnîs expertem, charam scilicet Numinis Genitricem, usurpare non vereor: *Mulier!* seu potius (ut cum Archangelo reverentiùs ad Virginem loquar) *Benedicta in mulieribus!* ubi sunt, qui *Te accusabant? nemo Te condemnavit?* maculæ nimirum originalis, non minùs quàm adulterium quodlibet, animam